

Ἡ ἑτέρα ὀνόματι Χαβριάτα συγκειμένη ἐξ 110 οἰ-
κιῶν καὶ 570 κατοίκων κατεστράφη. Ἐφονεύθησαν 4.
Εἰς τὸν Δῆμον τοῦτον παρῆλθον τοὺς ὁδοὺς κατα-

Εἰς τὸν Δῆμον Μεσογρητῶν.

ος υπέρ τας 200. Έφονεύθησαν άνθρωποι 2.

σω ἀμπόνωντάς με ἡ γῆ ἀπ' τὸν σεισμόν ἀπ' ἐδῶ
ἐκεῖ, περιπλεκόμενος ἀπὸ ταῖς πέτραις ὁποῦ ἐγκρη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μιζούνταν από τὰ κλέσματα τῶν ὑποστατικῶν καὶ ἀγκαλιζόντας ἕνα δένδρον διὰ νὰ σταθῶ με ἐκτυ-
ποῦσαν αἱ πέτραι στὰ πεδῆρι οὐτοῦ ἐσαλεύονταν δυ-
νατὰ ὥστε οὐδὲ ὡς ἡμπόρεσα χαμαὶ, καὶ ἀσκή-
νωντας τὴν κεφαλὴν μου νὰ ἰδῶ τὰ σπῆτια τοῦ Θεοῦ
μου κυρίου Δανιήλου Ἀββατίου μετὰ ἄλλα τῶν γει-
τῶν του, ὅλα τὰ εἶδα γυρεμνησμένα, ἀκούοντας
αἱς θλιβεραῖς καὶ θρήνοι τῶν ἀθρώπων ὁλοῦθεν ὅθεν
ἦταν τὰ χωρεῖα, βλέπωντας εἰς τοὺς τόπους ἐκεῖνους
ὡσάν σίνεφα ἀπὸ κορινθικῶν τῶν ἐγκρεμνησμένων σπη-
τίων. Καὶ κατὰ πῶς ἡμπόρεσα τότε ἀνέβηκα εἰς τὸ
μετόχιον τῶν Στροφιδῶν, τὸ ὁποῖον ἐκρατοῦσμεν ἀν-
τάμα πακτομένον με τὸν γέροντα πνευματικὸν Ἰωά-
σαφ Ἀγραπιδάκη λεγόμενον τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου
Γοργοπάκος, ὅπ' οὐκ ἐκόντ' εἰς τὸ σπῆτι μου,
καὶ ἔδρα τὴν ἐκκλησίαν ὅλην ῥαγιτυμένην καὶ πύλους
ἀθρώπους ἐκεῖ ὅπου ἐδοῦναι ἀπὸ τὰ χωρεῖα εἰς
τὴν ἐκκλησίαν αὐτήν, καὶ ἐξεπλάκωνσαι τὸν γέροντα
τοῦτον πνευματικὸν ὅπου ἦτον πλάκωνος ἔχων τὸ
κεφάλην του ἀπάνω εἰς τὸ παραθύρι τοῦ καλίου
του καὶ ἀπάνω εἰς τὸν λαμὸν του ἦτον τὸ ἀνώφλι
τοῦ παραθύρου πέτρινον, τὸ ὁποῖον τὸ ἐκράτειε μία
μακρὰ πέτρα, καὶ δὲν τὸ ἄφινε νὰ καθίσῃ εἰς τὴν λαι-
μόν του, καὶ ἐγλύτωσε τὴν ζωὴν του

Καὶ παύωντας ὁ σεισμὸς ὀλίγον ἀφόντης ἐσκυτέ-
διασε, ἀνέβηκα εἰς τὸ σπῆτι μου τὸ ἀνώγειν καὶ τὸ
ἔδρα γυρεμνησμένον με ζήμιαν πολλήν, καὶ ἐγλύτωσα
τὰ βιβλία μου ὅλα με ὅτι ἄλλο ἐδυνήθηκα. Καὶ πάλιν
σεισμὸς φοβερώτατος ἔγινε ὅπου λαὸς ἐουμαζό-
χην πολὺν, τριγύρου στὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας, ἐκεί-
νης, ἀνδρες τε καὶ γυναῖκες με τὰ παιδιὰ τους κλαί-
οντες καὶ δεόμενοι μετὰ δακρύων, ὅλοι ἐπαρκαλοῦ-
σαν τὸ ἔλκος τῆς εὐσπλαγγίας τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ βυθι-
σθοῦμεν καὶ καταποντισθῶμεν με τὸν πικρότατον θά-
νατον τῆς φοβερᾶς ὥρας ἐκείνης τῆς ὀργῆς του. Καὶ
μὴν ἡμπούντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ σταθοῦμεν, ἐ-
μείναμεν ἐξω τὴν νύκτα ἐκείνην ἀποκάτω εἰς δένδρα
καὶ ἀπὸ τὴν πολλὴν ψύχραν καὶ τριμάραν μας ἐτρέ-
μαμεν ὅλοι φοβησμένοι, καὶ ἀνίψαμεν φωτίαν εἰς τὰ
χωράφια καὶ μᾶς ἐξέστανε ὀλίγον τὴν νύκτα ὅλην ἐ-
κείνην.

Συγκινηθόντας ὁ σεισμὸς, καὶ ἀφόντης ἐξημέρωσε
τότον πολὺν ἔθρεξε δυνατὰ με βρονταῖς, ἀστραπαῖς,
με χαλαζὶ, καὶ με δυνατωτάτους ἀνέμους καὶ σεισμους
μαρτυροῦντες καὶ ἀνταρθεῖν τοῦ οὐρανοῦ ὅπου
τότε καὶ τότε ἐλάττειν δι' ἡλίου τὸ τέλος τοῦ κόσμου,
καὶ ἀκαρτερούσαμεν θάνατον καὶ καταποντισμόν, βλέ-
ποντες τὴν πλημύραν τοῦ τόσο νεροῦ. Τότε θρήνος
ἐγένετο περισσώτερος, καὶ δάκρυα ἐχύνονταν θλι-
βερώτερα καὶ ἀπαρηγόρητα ζητούντες συγχώρησιν ἀπὸ
τὸν Θεόν. Καὶ φανερά ἐξομολογόντες ὅλοι, ταῖς ἁ-
μαρτίαις μας, καὶ τὰ ὅσα ἐπαράσμεν κακὰ ἀπὸ νεό-
τητός μας, καὶ ἐπράξαμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ ἀν-
θρώπων, τοῦ ἐπαρκαλοῦσμεν διὰ τῆς αὐτοῦ εὐ-
σπλαγγίας τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, καὶ πέρα-
νωντας συγχώρησιν ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου, ἐμεταλίσταμεν
τὰ θεία μυστήρια με συντηρὸν καρδίας καὶ μετανόη-
σιν. Καὶ ἐξί με φόβον καὶ τρόμον ἐπεράσαμεν τὴν
ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν νύκταν, ὡς νεκροὶ εἰς τὴν ὕψιν
καὶ μισαπείθμενοι. Καὶ ξημερώνοντας τὴν τρίτην ἡ-
μέραν ἔπαυσεν ὁ κατακλυσμὸς ἐκεῖνος, καὶ ἐγένετο
μόνον ὁ σεισμὸς διαφορετικὸς, ἦγουν, πότε μικρὸς,
πότε μεγάλος, πότε ἐκράτειε πολὺ, πότε ὀλίγον.

Καὶ τοιοῦτης λογῆς ἤμασταν τότε ὅπου δὲν μᾶς ἐ-
μελλε πλέον διὰ τὰ πράγματά μας, ἀλλ' ὡς ἐβούλε-
θα ὅλοι ἀντάμα ἐκινήσαμεν λιτανεύοντες καὶ δεόμενοι
τοῦ Θεοῦ, ψάλλοντες με εὐλόγειαν τοῦ Εὐχολογίου τὸν
κανόνα, τὸ, «ὡς φοβερὰ ἡ ὀργὴ σου,» με ταῖς εὐχαῖς
τοῦ αὐτοῦ Εὐχολογίου. Καὶ μισέοντες ἀπὸ τὴν Ἐκκλῆ-
σίαν ἀνέβηκαμεν τὰ Μαρκοπούλα, καὶ ἀπερσάμεν ἐκεῖ-
θεν τὴν Βελτίν, Κορονόον, Σάλα, καὶ ἐγυρῶσαμεν
ἀπὸ τὰ Σολομάτα, συγκοινωνώντας σεισμούς. Καὶ
φθάνοντας εἰς τὸν κάμπον στὰ Σολομάτα ἐγενεν ἕνας
δυνατωτάτος σεισμὸς, τόσο ὅπου ὅλοι ἐπέσκαμεν χα-
μαὶ, καὶ γονατισμένοι ἐμπροσθεν στὴν ἐκκλησίαν, ὅ-
που ἤμασταν τότε τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ἐπισκοπα-
λοῦσμεν με εὐχὰς τοῦ Εὐχολογίου. Εἰς τὸν ὅποιον τό-
πον ἐδυνήθηκα ἐπαρκεῖναι τὸν λαόν εἰς μετάνοιαν
καὶ νύκτα, τοῦ μὴν κοιτόλογον ἡμιλίαν ἀπάνω εἰς τὸ
ῥηθὸν τοῦ καλίου τοῦ δευτερονομίου λθ' στίχου,
τὸ, «ὁ Θεὸς ὁμοῦ ἐστὶν ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἐστὶν Θεὸς πλὴν
ἐμοῦ, ὁ ἀποκτείνων καὶ ζῶν πνῆσω, πατάξω, καὶ γὰρ
ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ ἐκείναις ἐκ τῶν χειρῶν
μου.» Καὶ ἀφόντης ἡ ἐκείνην ἐκείνην ἀπερσεῖται τὰ
Σολομάτα ἀνέβηκαμεν στὰ Σολομάτα τὰ μέρη τοῦ
Ἀρακίου, καὶ ἐκεῖ ἀπάνω πάλιν ἔκαμεν σεισμὸν, ὡ-
σάν καὶ κάτω φοβερός ὅπου ἐνδοκίμασαν καὶ χυμῶ-
τόπους ῥαγιζμένους καὶ βαθουλοῦ, ὅπου τοὺς ἀνοίξε-
ν ὁ σεισμὸς, τοὺς ὁποῖους τόπους χτυπώντας με τὰ πο-
δάριά μας ἀκουφαγκοῦνταν ὡσάν σπηλιάς, καὶ σιμὰ
εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Πηγῆς εἰς τὸ ὅποιον ἐστάθηκα
ἡγούμενος ἐγὼ τὸ ἴδιον εἶδα εἰς μερικὸς τόπους.

Καὶ περνώντας τὸ βουνὸν ἐτοῦτο, ἔδραμεν καὶ δέν-
δρα ἐλάτινα ξεριζωμένα ἀπὸ τὸν σεισμὸν, καὶ φθί-
νοντες εἰς τὸ Πυργὶ ἤρραμεν καὶ ἐκεῖ τὴν αὐτὴν ἴδιαν
συμφωρὰν καὶ ἐκείθεν ἀνέβηκαμεν τὴν ῥαχὴν ἀπάνω
τοῦ βουνοῦ τοῦ λεγομένου τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου, ὅ-
που εἶναι τὸ Ἑρμιοκλήσι τὸ ὁποῖον ἦτον ἀβλαφτον
καὶ γεγὼν ὡς ἦτον κτισμένον παλιόθεν. Καὶ ἐκείθεν
ἐκτεβήκαμεν εἰς τὰ Μαλλὰ στὴν νέαν Ἱερουσαλὴν ὅπ'
οὐκ ἐκτεβήκαμεν πρεσβύτων γυναικῶν, τὸ ὁποῖον μο-
ναστήριον τὸ ἐκτίσεν ὡς εἶναι τοιγύροθεν μέσα με τὴν
παλαιάν ἐκκλησίαν ὁ Ἅγιος Γεράσιμος Νοταρᾶς ὁ νέος
ἀσκητὴς ὅπου ἦτον ἀπὸ τὰ Τροκάλα τοῦ Δημητρίου καὶ
τῆς Καλῆς υἱός, ὁ ὁποῖος τόπος ἦτον πρῶτα ἐρημο-
κλήσι τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου ναός, καὶ εὐρίσκοντα
τὸν ὁ ἄγιος ἐταῦτος ἀφόντης ἦλθεν ἀπὸ τοῦ ἁγίου
τόπου τῆς Ἱερουσαλὴν, καὶ ὅθεν ἐπερδιάβασε ἀπὸ
τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς ἐξοχῆς, ὡς καθὼς ἡ
ἱστορία τῆς ζωῆς του δηλοποιεῖ ἐμεινεν εἰς αὐτὸν τὸν
ὅπον καθὼς τὸ ἐκτίσεν ὑποστήριον τῶν Πρεσβύτων ὁ
νομαζόμενος τὸν νέαν Ἱερουσαλὴν. Εἰς τὸ ὅποιον μο-
ναστήριον ἀσκητικὰ ὡς ἐπολιτεύοντο ἐξ ἀρχῆς ἀπέσασε
τὸ ἐπὶ λυπὸν τῆς ζωῆς του, κυβερνῶντας ἐνάρετα ἅγια
καὶ θυμαστά ἔχοντας τὸν περὶ βῆτον ὅλο τῆς Κεφαλ-
ληνίας τὸ νῆα πνευματικόν, σύμβουλον, διδασκαλόν
καὶ βοῦθον ψυχῇ τε καὶ σῶματι καθὼς τὴν σήμερον
τὸ περὶ φρον καὶ θυμολογῶν δόξασμεν καὶ ἁγία-
σμένον ἀπὸ τὸν Θεόν ἅγιον Δειψανόν του εὐρίσκειται
εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς βοῦθον καὶ ἱαματικόν, διὰ τῆς
χάρτος καὶ ἐνεργείας τοῦ ἁγίου πνεύματος ὅπου κα-
τεῖχε εἰς αὐτὸ ὡς δοχεῖον ὅπου τοῦ εἶναι τίμιον ἅγιον
καὶ καθὼς κατεκτείνοντο τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἁ-
γίου, τοῦ θυματοουργοῦντος εἰς αὐτὸ, εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ ἁγίου τοῦτου Γερασίμου, διότι ὁ Θεὸς δόξαζεν,
λέγει ἡ Θεία γραφὴ τοῦ δόξαζοντος αὐτὸν ζῶντας καὶ
μετὰ θάνατον. Τοῦτο τὸ ἅγιον Δειψανόν τὴν σήμερον
εἶναι ἀκράτιον μέσα εἰς τὴν λάρνακα ὅπου τοῦ ἔφερα
κεχυρσμένην ἀπὸ τὴν Βενετίαν με ῥοδινίαν καὶ ἔξοδον
τοῦ ποτὲ θεοῦ μου κυρίου Δανιήλου Ἀββατίου, εἰς
μνημόσυτόν του, ὡς φαίνεται τὸ ὄνομα τοῦ γραμμέ-
νου εἰς αὐτὴν με τὸ ἴδιόν μου ὄνομα. Τὸ ὅποιον ἄ-
νωθεν μοναστήριον εἶναι με τὸν ἴδιον κανὸν καὶ τὰ-
ξιν, καὶ με ἐπίσκεψιν ἀκριβεστάτην κυβερνῶμεν ἀπὸ
τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου πρώην Μιχαῆλ κυρίου Ἱε-
ρεμίου τοῦ Κατζίτου τοῦ ἐνορέτου καὶ σεβοκριω-
τάτου γέροντος ἐκ τῆς Κεφαλληνίας νήσου ἀπὸ τὸν τό-
πον περιβλητὸς καὶ διδασκαλὸς εἰς πρᾶξιν καὶ θεωρίαν
ἐτούτου τοῦ μοναστηρίου, τύπος καὶ παράδειγμα καθε-
βιβίου ἐκκλησιαστικοῦ, καὶ πιστὸς πνευματικὸς σύμ-
βολον καθε ὁρθοδόξου χριστιανοῦ. Εἰς τὸ ὅποιον μο-
ναστήριον ἐμείναμεν τὴν νύκταν ἐκείνην με δέσπας καὶ
προσευχᾶς. Καὶ ἀφόντης ἐξημέρωσε ἐκινήσαμεν ἐ-
κείθεν καὶ ἀπερῖσαμεν ἀπὸ τὸ ἀνεμοδούριν ὅπ' οὐκ
ἐκτεβήκαμεν τοῦ Ἀγίου Νικολάου, καὶ ἐκατεβήκα-
μεν εἰς Καραθῶν, καὶ ἀπὸ κατῶθεν τοῦ Κάστρου
ἦλθαμεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Ταξάρχου Ἀγίου Ἀν-
δρέου, ὅπου εἶναι γυναικῶν καὶ αὐτὸ τῆς ἰδίας τὰ-
ξως τῶν μοναστηρίων τοῦ ἁγίου τῆς νέας Ἱερουσα-
λὴν. Εἰς τὰ ὅποια εὐρήκαμεν πολλὴν λαὸν, ἀπὸ τὸ
Κάστρον καὶ Ληθάρον, μαυθάνοντας καὶ ἐκείνων τὴν
ἴδιαν καὶ συμφωρὰν, καὶ χαλασμόν, καὶ πλάκωσιν
πολλῶν ἀθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐλιτάνευον με τὸν ἐ-
πίσκοπον τὸν Μεταξᾶ με πολλοὺς ἱερεῖς καὶ διακόνους.
Ἦτον τότε προεδριός ὁ ἐκκλησιάρχης Ἀνδρέας
Μαλικιέρος, καὶ ἦτον βαρεμένος εἰς τὸ ποδάρν ἀπὸ
τὸν σεισμὸν. Καὶ συντροφιασμένοι με τὸν λαὸν αὐτὸν
ἐπῆγαμεν εἰς τὸ Ἀργασθῶν, καὶ ἐκεῖ τὸν ἴδιον εὐρή-
καμεν χαλασμόν. Ὁ δὲ σεισμὸς δὲν ἀπέλειπε ποτέ·
ἀπὸ τὸν ὅποιον λαὸν ἀπέραςεν εἰς τὸ Λαζούρι, ὅπου
τὸ ἴδιον ἦτο καὶ ἐκεῖ. Καὶ γυρίζοντες ἐκείθεν, ἦλθα-
μεν εἰς τὴν Ληθάρον καὶ ἐπερδιάβασαμεν τοὺς τόπους
καὶ ταῖς γυρεμνησμέναις ἐκκλησίαις. Καὶ ἀπ' ἐκείθεν
ἀπερῖσαμεν ταῖς Ἀμμαῖς ἀπὸ τὸ περιγιάλι, καὶ ἦλ-
θαμεν τὴν κοσιμίαν, καὶ φθάνοντας ἀπάνω ἀπὸ τὰ
Σείσσια εἰς τὴν στρίταν τοῦ Κάστρου, ἐξανασάναμεν
ἐκεῖ ὀλίγον, καὶ ἐγένετο τοιοῦτης λογῆς σισμὸς με-
γάλος, ὅπου ὡς βροντὴν ἀκούσαμεν τὴν βοήν του
κινημένους κάτω ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ὅπου ἦτον μακρὰν
ἀπὸ τὴν στρίταν ὡς ἕνα μίλι. Καὶ τόσο ἦτον δυ-
νατὸς καὶ πολὺς, ὅπου περμένοι εἰς γῆν μᾶς ἐπέτα
ἐδὼ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν πολλὴν του ἀνάβρασιν, ταράχην
καὶ σάλπισιν, ὅπου ἔσειεν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀνεδοκα-
τεβᾶς ὡσάν νὰ ἤθελε νὰ τὴν βυθίσῃ. Καὶ ἀφόντης ἐ-
παυσε, ὅπου ἐκράτισεν ὡς μισὸν τοῦ πιστεύω, δὲν
ἡμπορέσαμεν νὰ καταβῶμεν εἰς τὰ Σείσσια κάτω φο-
βόντες τοὺς βράχους ὅπου ἐγκρηνίζονταν ἐκεῖ τὸ
ὅποιον Σείσσια εἶναι ἐνδεδυμένους ἐπὶ ζωῆς μου, ἦγουν
τὴν ἐκκλησίαν με ὅλας τῆς εὐσεβείας, ἀπὸ τὸ
Γαληνότατον Πρίγκιπον τῆς Βενετίας με τὴν ἐκκλη-
σιαρχὴν Γερουσίαν, ὡς αὐθιγὰν ὅπου τὴν ἐπῆ-
γαν ὅποιον ἐδυνήθηκα ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Γαληνότα-
του Πρίγκιπος Φραγκίσκου Εὐρέτζου εἰς τοὺς ἀλλὰ μαρ-
τίους ὅπου ἐγένεν ὁ ἀπὸ τὸν ἐλαμπρό-
τατον Προεδριὸν Νικόλαον Εὐρέτζον ὅπου ἦτον Προ-
εδριός τότε τῆς Κεφαλληνίας, ὕστερον ἀφόντης ἀπέ-
θανεν ὁ εὐγενέστατος αὐθεντὴς Ἰωάννης Τζιμάρης ὅπου
τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἦτον ἐνδεδυμένος ὡς ζωῆς του.
Διὰ τὴν ὁποίαν ἐκκλησίαν ὕστερον ἀπὸ τὸν σεισμὸν τοῦ-

τον ἐπαθα πολλὰ, ζήμιαις δὲ νὰ φροντίζω τάχα κα-
λὸν καὶ θεῖον ἔργον, ζητώντας τῆς αὐθεντίας μας
στὴν Βενετίαν δικαιολογημένην χάριν ὠφελίμην καὶ
πνευματικῶν εἰς αὐτῆς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰς
στερεώσιν τῶν εὐρίσκομένων εἰς αὐτὴν κοπιαστῆν, καὶ
ἐκκλησιαστικῶν, καθὼς τὸ ἤξεύρου ὅλοι εἰς τὸ νησί
τῆς Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, καὶ Κορφοῦ, καὶ αὐτὴ
ἡ Βενετία ὅπου με ἐλπίδα ὡς μοῦ ἐτάζαν ἐκεῖ ἔρ-
χοντες καὶ αὐθέντες μερικοὶ, ἐπηγαίνοντο ἀπὸ τὸν
καιρὸν ἐτοῦτον τοῦ πρώτου σεισμοῦ ὡς εἰς τοὺς ἀχμῆς
καὶ διὰ νὰ με μακροημερεύουν μὴ ῥοφλόντες με τελείως
εἰς τὴν ζήτησίν μου πάντα ἡλιπία τὴν χεῖρην, ὅμως
ἐμεινεν ἀτελείωτος ἡ ὑπόθεσις τοῦ ζητήματος ὡς φα-
νεται εἰς τὸ ὁφείκειον τῆς κοινότητος γραμμένον εἰς
τὴν αὐθεντικὴν Καντζελλαρίαν, ὡς . . . ἐσχόμενος
εἰς τοὺς ἀχμῆς με ὅτι καὶ ἂν πρᾶγμα εἶχα ξένον καὶ
ἐδικόν μου φορτωμένον εἰς δὴ καραβία νὰ πωληθῇ νὰ
. . . . τὰ ὅσα ἤμουν χρεοφιλῆς τῶν υποθέσεων μου
ἤμουν, ἀπέτυχον τοῦ καὶ εἰς ὅλα . . ὥθηκα
μὴ εὐρίσκοντας τίμημα ἱκανὸν τῆς πωλησίας, διὰ
τὴν ὁποίαν ζήτην εἰς ξένον τ . . ἐμάκρυν ὡς τὴν
σήμερον ἐξω πατρίδος.

Καὶ τέλος πάντων, ἀφόντης ἐκινήσαμεν ἀπὸ τὸν
ἄνωθεν τόπον τῶν Σισσίων, ἦλθαμεν εἰς ταῖς Πλατί-
αις, καὶ σιμὰ στὸν ἅγιον Γεώργιον ἀπάνω στὴν στρά-
ταν, πάλιν μέγας ἐγένεν σεισμὸς με βῆθον καὶ αὐτὸς,
ὡς ὅπου ἀπερῶντας ταῖς Πλατῖαις ἔλθαμεν ὡς νε-
κροὶ ἀλλὰ ἐπροσωπησμένοι καὶ ἀγανακτισμένοι εἰς τὸν
Ἐλεῖον.

Καὶ ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν μας καὶ ἀνάγκην, ἐκί-
μαμεν μαρακκίς ὡς ἐμπορέσαμεν δι' ὀλίγον μας
σκέπην, ὁμοίως καὶ εἰς ταῖς γυρεμνησμέναις ἐκκλη-
σίαις, διὰ νὰ προσευχομάσθῃ καὶ νὰ ἀκούωμεν τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ.

Τοιοῦτης λογῆς ἀπέραςεν τὸν καιρὸν ἐκείνον με πι-
δευμένον ἀπὸ τὸν Θεόν ὅλος ὁ τόπος τῆς Κεφαλληνίας·
με πλάκωσιν πολλῶν ἀνθρώπων, ἀνδρῶν τε λέγω καὶ
γυναικῶν καὶ παιδιῶν, καὶ ἀλόγων ζῶων διαφόρων με
ζήμιαν καὶ χαλασμόν πολλῶν ὑποστατικῶν καὶ χαίρων
πραγμάτων, ἀπερῶντες ἔλοι στενοχωρημένα ὅλον ἐ-
κείνον τὸν χειμῶνα, ὡς ὅπου ἦλθεν ἡ ἀνοιξίς, κά-
μνοντες πάντα σεισμὸν, καὶ ἀπὸ τὴν ἀνοιξίαν, ἀπ' ὀ-
λίγον ὀλίγον ἐμακροθύμησεν ὁ Θεός, καὶ ἔπαυσε τῆς
μεγάλης του ἐκείνης καὶ φοβερᾶς ὀργῆς του. Λέγουσιν
ὅτι καράβι ἀρμένιζε τὴν ὥραν ἐκείνην σιμὰ στὴν Κε-
φαλληνίαν, καὶ ἔκαμε στὴν θάλασσαν τρία φαλάγγια
με πολλὴν τειναγμὸν καὶ στριφογύρῃσιν, ὅπου ἐκινδύ-
νευσε νὰ χαλῇ, καὶ ἐγνώρισαν τότε πὺς νὰ εἶνε πο-
λὺν κακὸν εἰς τὴν γῆν, καθὼς τὸ ἐδιηγήθηκα εἰς
τὴν Ζακύνθον, ὅπου ἔφθασαν ἐκεῖ. Εἰς τὸ ὅποιον
νηοῦ τῆς Ζακύνθου ἔκαμε καὶ ἐκεῖ, ἀμ' ὅχι ὡσάν εἰς
τὴν Κεφαλληνίαν καὶ Ἰθάκην. Ὅμοίως καὶ εἰς τὰ Νη-
σόπουλα τῶν στροφιδῶν ἔκαμε, καὶ ἐρράχισεν ὁ πύ-
ρος τοῦ μοναστηρίου καὶ τῆς ἐκκλησίας, ὅπου ἐχρεῖ-
σθη βοήθεια ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν μας. Καὶ ἐστῶντας
νὰ ἔλθῃ στὴν Ζακύνθον ὁ ἐκλαμπρότατος καὶ ἐξοχώ-
τατος αὐθέντης Ἰωάννης Καπέλου ὅπου ἦτον σταλμέ-
νον Ἰνκουῖζήτορος, σύντηχος καὶ ἀβογαδρός εἰς τὸ
Λεβάντε στὰ τρία νησιά, Κορφοῦ, Κεφαλληνίαν, καὶ
Ζακύνθον, εἰς τοὺς ἀχμῆς. Ἐτούτος ἐστάθη Μπαῖλος
εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὸν ὅποιον οἱ πατέρες τῶν
στροφιδῶν ἐπαρκαλίσαντες, καὶ ἔβλεπον ἀνθρώπων πι-
στόν τῆς αὐθεντίας, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ στροφιδῆς,
καὶ εἶδε τὰ ὅσα ἐχρεῖζοντο εἰς φτιάξιν τοῦ μοναστη-
ρίου πέρνοντες τα ἐγγράφως, διὰ νὰ δώσῃ εἰδῆσιν ὁ
ἄνωθεν αὐθέντης τοῦ Γαληνότατου Πρίγκιπος. Τὴν ὁ-
ποίαν εἰδῆσιν ἐδόθημεν ἐρένα ἐπιτροπικῶς ὡς ἀδελφὸς
ἐπίτροπος καὶ μέτοχος τοῦ μοναστηρίου ἐτούτου. Καὶ
ἐδιὰβηκα στὴν Βενετίαν εἰς τὸ ἐξοχώτατον Σενάτον,
καὶ ἐγύρευτα τὰ ὅσα ἦτον χεῖαν ὡς ἐδίδετο ἡ εἰδήσις.
Καὶ μοῦ ἔδωκεν ἡ αὐθεντία ξυλίαν, καὶ σίδηρα, ἦγουν,
πατερὰ, ταύλαις, μαδέρικ, σιδεροδεσασί, καὶ κερ-
φία, καὶ τὰ ἔφερα τοῦ μοναστηρίου. Τοῦ ὁποῖου μο-
ναστηρίου ἔχω ὡς ζωῆς μου εἰς πᾶν τὸ μετόχιον
τῆς κυρίας τῆς Γοργοπάκος εἰς Παβελάτα με τὸ πε-
ριβόλι καὶ με ὅλα τοῦ τὰ ὑποστατικά, τοῦ ὁποῖου
μοναστηρίου ἄφισα ἂν ἀποθάω ὅλα μου τὰ βιβλία
καὶ ἱερά καθὼς τὰ ἔχω γραμμένα ἐξ ἰδίας μου χειρὸς
τῶ ἀχμῆς εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ὅπου ἐμείσμεν ἐκεῖ-
θεν καὶ ἦλθα εἰς τὴν Βενετίαν, ὅπου ἐξημῶθηκα. Τὰ
ἄνωθεν ἔγραψα ἀπὸ ὅσα ἐνθυμήθηκα περὶ τοῦ Σε σμοῦ
τοῦτου καὶ μερικὰ τῶν συμβεβηκότων μετὰπραγμάτων.
Ἐλθὼν στὴν Βενετίαν, τὸ ἄνωθεν, μαρτίου
καὶ κατὰ τὸ παλαιόν.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμεῖς συγκινηθεὶς ἐκ
τῶν ἐπὶ τοῦ χημάτος τῆς Κεφαλληνίας, εὐχερῆσθη
τὴν νὰ παραιτήσῃ τὴν πρωτεύουσαν καὶ νὰ ἔλθῃ
πρὸς ἐπίσκεψιν ἡμῶν.

Πραγματικῶς τὴν τετάρτην τῆς προπαρελθοῦ-
σης ἐβδομάδος 1 Φεβρ. ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν
διὰ τοῦ ἀτμοδρόμου φθάσας εἰς τὸν λιμένα
μας τὴν παρασκευὴν 3 ἰδίου τὴν πρωίαν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΠΟΦΙΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ο Υπουργός Κ. Λομβάρδος έπευσε να τον προηπαντήση εις απόστασιν 10 μιλίων διά του εις την διάθεσιν του ατμοκινήτου «ή Καρτερίαν».

Την 9 πρωινήν ώραν άνευ ουδεμιάς πομπής έξήλθεν ο Βασιλεύς θεωρήσας την πόλιν Αργοστολίου. Μετά τούτο τον ύπεδέχθη ο Κύριος Μαρίνος Γκεντιλίνης, το πρώτον πάτωμα της οικίας του οποίου έμεινεν άνεπαφον. Αύθημερόν μετίβη εις Αηξούριον, και εκείθεν εις τα δύο χωρία Ίλάρους και Μαντζαβινάτα, μη δυνηθείς να προχωρήσῃ, ένεκα της συγκινήσεως, ήν ήσθάνθη εκ του φρικώδους θανάτων των έρειπίων. Τήν έπιούσαν, σάββατον, έπορεύθη εις Όμαλα και εκείθεν έκίνησε διά την Λιβαθώ. Έπειδή δε τα μέγιστα έκοπίασε, διελθών πεζός τα όρη από Όμαλα μέχρι του Προαστείου Αγ. Γεωργίου, έπέστρεψεν εις Αργοστόλιον διαμείνας εκ νέου εις την οικίαν του Κ. Γκεντιλίνη. Τήν τρίτην ήμεραν έπορεύθη εις την Λιβαθώ, όπου είδε την φρικώδη κατάστασιν των καταστραφέντων χωρίων. Καί επί τέλους την τετάρτην έπεσκέφθη το Προάστειον και το φρούριον Αγ. Γεωργίου, του οποίου ή άθλία κατάστασις έμποιεί οίκτον. Μετά την έπιστροφήν του, αποχαιρετήσας τον Υπουργόν, τας λοιπάς Αρχάς και τον Κ. Γκεντιλίνην μετά της οικογενείας του άνεχώρησεν.

Κατά την διαμονήν του δις τῷ έδῳ πρόγευμα υπό του πλοιάρχου του άγγλικού θωρακωτού. Έχομίσατο διά του ατμοδρόμονος διαφόρους τροφάς, των οποίων το ποσόν θέλομεν αναφέρει ακολουθώς μετά των λοιπών, άς ήδύκησαν οι άδελφοί Κερκυραίοι, και Ζακύνθιοι, ο Κ. Γουδ εκ Πατρών, οι έν Κερκύρα Αγγλοι, ο έν Κερκύρα έμπορικός οίκος του Κ. Φέλς διά του ένταύθα μεγαλεμπόρου Κ. Ερν. Τούλ, ή Κυβέρνησις, τρία Ατμόπλοια Αγγλικά, και έν Γαλλικόν.

Ποιούμεν επί του παρόντος άπλήν μνείαν των συνδρομών, ίνα δράξωμεν την εύκαιρίαν να εύχαριστήσωμεν την Α. Μ. τον Βασιλέα ήμών, την Κυβέρνησιν, τους άδελφους Κερκυραίους και Ζακυνθίους, τους ΚΚ. Γουδ και Φέλς, και ιδίως τους πλοιάρχους και τα πληρώματα των μνησθέντων Ατμοπλοίων, και των αυστριακών, όχι μόνον διά τας συνδρομάς των, αλλά και διά την περίθαλψιν ήν οι Ιατροί των άγγλικών προσήνεγκον τοις πληγωμένοις.

Τήν ήμέραν της αναχωρήσεως της Α. Μ. διαφόροι Κύριοι προσήνεγκον αύτῳ την έπομένην αναφοράν, ήν θέλομεν αναπτύξει και ανασκευάσει, εις όσα δέν συμφωνούμεν μετ'αύτης, διά του έπομένου φύλλου.

Μεγαλειότατε.

Ίδιαις όφθαλμοίς έπληροφορήθη ή Υ. Μ. περί της έπελθούσης έν Κεφαλληνία καταστροφής ένεκα των έπισυμβάντων τρομερών σεισμών.

Η σωτηρία της νήσου ταύτης έγκειται εις τα συνετά μέτρα άτινα ή Κυβέρνησις της Υ. Μ. όφείλει να λάβη έν τη κειμένη περιπτώσει.

Το σωτηριωδέστερον ήθελεν εΐσθαι κατά το δοκοούν των ύποφαινόμενων εις δάνειον εκ όρ. 3, 000,000 άπαντηθησόμενον παρά της Κυβερνήσεως και πληρωθησόμενον χρεωλητικώς κατά τους ακόλουθους όρους.

1. Η Κυβέρνησις θέλει δανεισθῇ το ποσόν τριών εκατομμυρίων δραχμών προς έπιδόρθωσιν ή άνέγερσιν των οικιών άμφοτέρων των πόλεων Αργοστολίου και Αηξουρίου και των σχετικών χωρίων.

2. Η Κυβέρνησις θέλει επί δεκαετίαν υποθηκεύσει επί τῳ μνησθέντι σκοπῳ άπάσας τας έλευθεράς προάδους της νήσου ταύτης.

3. Θέλει προσδιορισθῇ παρά της Κυβερνήσεως δωδεκαμηνία έπιτροπή έν ή θέλει συμπεριληφθῇ εις αντιπρόσωπος αύτης και ο δημόσιος μηχανικός, όπως αύτη προσδιορίσει το άνάλογον ποσόν εις ένα έκαστον των ιδιοκτητών των ύποσιάντων βλάβην ως εκ των σεισμών, και ή όποία θέλει πληρώνει τους εργάτας και την σχετικήν ύλην. Η έπιτροπή δε αύτη θέλει έπιδιορθώσει ή άνεγείρει κατά προτίμησιν τας οικίας της άπόρου έργατικής τάξεως, και ακολουθώς θέλει προβῇ ύπέρ των λοιπών τάξεων.

4. Οι δανειζόμενοι παρά της Κυβερνήσεως επί τῳ ρηθέντι σκοπῳ θέλουν εΐσθαι ύπόχρεοι να

τη πληρώσωσι το άνάλογον χορηγηθέν αυτοίς ποσόν έντός δεκαπενταετίας εις δεκαπέντε έτη σίας δόσεις και άτόκως καλώς έννοουμένου ότι οι παρά της έπιτροπής άναγνωρισθέντες ως εύποροι θέλουν πληρώνει τον τόκον 5 τοις 0(0.

5. Η Κυβέρνησις θα χαίρεται ειδικον προνόμιον διά το χορηγηθέν ποσόν επί της οικοδομής και γηπέδου αύτης, υπό τον έναλλακτικόν όρον της πληρωμής άπασων των δόσεων έν περιπτώσει περημερίας μιās αυτών.

6. Η έπιτροπή θέλει παραλαμβάνει καίολας τας γινομένας έντός και εκτός του κράτους συνεισφοράς, αίτινες θέλουν χρησιμεύσει πρωτίτως προς εξόφλησιν των όφειλων των έντελώς άπόρων.

7. Η έπιτροπή θέλει δικαιούται να προσδιορίζη και έτέρας έν τοις χωρίοις έπιτροπας και να αναπληρή τα ένδεχόμενα κατά καιρόν κενά των μελών αύτης.

8. Οι έπιτροποί θέλουν δίδει λόγον της διαχειρήσεώς των.

Τα τοιαύτα μέτρα, Μεγαλειότατε, θέλουν φέρει το αποτέλεσμα, ίνα ή Κεφαλληνία αισθανθῇ ελαφρότερον τας μεγίστας βλάβας άς υπέστη.

Πεπεισμένοι οι ύποφαινόμενοι πιστοί ύπήκοοι της Υ. Μ. και άπασα ή Κεφαλληνία ότι ή Υ. Μ. όρμάται εκ φιλανθρωπών και γενναίων αισθημάτων, εύελπίζονται ότι θέλει συστήσει ένθέρμως εις την Βουλήν την παραδοχήν των μνησθέντων μέτρων ύπέρ της πασχούσης ταύτης νήσου.

(Παραλείπονται αι 50 ύπογραφαί.)

Αλλοι από ήμης Ίσως θαυμάσωσιν ότι και κατ' αυτὰς τας άποφάδας της δυστυχούς πατρίδος μας ήμέρας, και κατ' αυτὰς τας στιγμής καθ' άς σείεται υπό τους πόδας μας ή γῆ, δείχτα διάθεσιν να άνεωχθῇ ίνα μάς καταπίη, ο συντάκτης λεγομένης τινός εφημερίδος δέν λησμονεί τας εξεις, άς παιδιόθεν έλαβε, του να θεωρή εύλογημένους, και εύλογήμινας τας πράξεις όσων αύτός, ως Πάπας, εύλογεί, να θεωρή δε καταραμένους ούς αύτός καταράται.

Η δημοκρατική του ειλικρίνεια και ή άμνηστικός καρδιά του τον σπρώχνουσι να μη δύναται να μην έχη έν τον ίόν του, και όταν κοινή συμφορά τῳ επιβύλλει μετροπάθειαν.

Ηλθεν ο ύπουργός Κ. Λομβάρδος, σταλείς υπό της Κυβερνήσεως, όστις έκλαμβάνων ως άπλήν περιήγησιν την ένταύθα μετάδοσιν και διατριβήν του, ούδεμίαν παρέχει άφορμήν, όπως εικάση τις περί προσηκούσης ενεργείας εκ μέρους της Κυβερνήσεως. Αλλως έδοξεν εις τον Υπουργόν Κ. Λομβάρδον, μηδενίσας την δεκαμηνία έπιτροπήν, ήν συνέστησε το δημοτικόν συμβούλιον Κρανίων, προς ανακούφισιν των εκ της συμπτώσεως καταστροφής πασχόντων δημοτών.

Ταύτα έπρόφρασε να ειπῇ κατά του Υπουργού Κ. Λομβάρδου ο συντάκτης της Αναμορφώσεως διά του προτελευταίου ήμιφύλλου του, ο από της Συρίδος του ραχειρείου του βλέπων τους συνδημώτας του πάσχοντας, και ο καίτοι μέλος της άνακουφιστικής ταύτης έπιτροπής ούδέποτε λαβόν μέρος εις αύτην, διότι δέν έπρόκειτο περί ύπαγορεύσεως σχεδίων προς Σφύρεσιν ψήφων.

Χιλιάς πεντακοσάς δραχμάς καθ' ήμέραν εξώδυσεν ή ή Κυβέρνησις διά την «Καρτερίαν» δι' όσον καιρόν διέμενεν ο Υπουργός ένταύθα ήλθαν παλικάρια του «εκ Ζακύνθου» άπεφασσθησαν υπό της Βουλής 100 χιλ. δραχ. ύπέρ της Κεφαλληνίας. Λέγει διά του τελευταίου φύλλου του.

Εις ταύτα ήμεις σας δίδομεν την άπάντησιν, Κ. συντάκτη, ίκετεύοντες ύμās να καταβῆτε από του ύψους του δημοκρατικού (επί το αυτοκρατορικώτερον Στρόν σας εις συζήτησιν μετ' ήμών των ταπεινών πολιτών, ίνα μάθῃ το κοινόν την αλήθειαν. Πράττομεν δε τούτο διότι καθῳ πολῖται έχομεν το δικαίωμα, καίτοι μικροί, να ξελέγχωμεν τα ψεύδη και την έπιβουλήν, έστω και αύτων των θεωρούντων έαυτούς (καθῳ δημοκράτας) άνωτέρους των προσωπικών παθών.

Και πρώτον σας έρωτώμεν. Τίνα πολεμείτε, τον Λομβάρδον, τον Υπουργόν, ή τας πράξεις του;

Εάν τον Λομβάρδον, έχετε άθλιον μνημονικόν, λησμονήσαντες εποχάς, μη έπιδεχομένας λήθην υπό των μίαν ανθρώπων. Εάν τον Υπουργόν, μην έλπιζετε την άνέστησιν των φίλων σας διότι όσοι έταράχθησαν εις την συνείδησιν του έθνους. Εάν τας πράξεις του, όπως είπαμεν, ήτι ίνα τας επικρίνητε, ή δέν έπρόσπειν ως τίμιος να τας διαστρέψετε, ή ειλικρινώς θεωρούμενος να τας μετάνιχητε.

Και πρώτον τον επικρίνετε ότι ήλθεν ίνα διασκεδάσῃ. Αλλά πῶς ήδύνατο να κρίνῃ περί της καταστάσεως και των αναγκών του τόπου, εάν δέν έβλεπε τα πάντα ίδιαις όμμασιν; Έπρεπε λοιπόν να περιέλθῃ την Λιβαθώ, το Αργοστόλιον και το Αηξούριον. Έπρεπε επί δέκας ώρας να περιπατήσῃ εις όρη και βουνά, έπρεπε κιν-

δυνείων να διαβῇ έτοιμορόπους οίκους, έπρεπε να ίδῇ τας πόλεις και τα χωρία της νήσου, όσα ήδύνατο, όπως εξακριβώσῃ την συμφοράν μας, ίνα την περιγράψῃ όπου δεῖ, και ίνα ύπαγορεύσῃ τα καταλληλότερα προς σωτηρίαν της πατρίδας σου μέσα.

Εἶναι ψεύδος άναίδες, ότι ήρνήθη να δώσῃ βοηθήματα εις την έπιτροπήν. Η διαφωνία μεταξύ αύτου και της έπιτροπής συνέκειτο εις το ότι, αύτη μὲν εΐχεται σαινίδας, ίνα τας μοιράσῃ εις τους δημώτας, όπως έκαστος αύτων ποιήσῃ παράπηγμα διά την οικογενείαν του, ένῳ αύτός έλεγεν ότι έπρεπε να στεγασθῶσιν πρώτον άπαντες οι μη έχοντες κατοικίαν. Πλήν και άπέναντι τούτου διέταξε τον Εισαγγελέα Κ. Παπαφράγκον να δώσῃ εις την έπιτροπήν 1000 σαινίδας, το όποϊόν ο Εισαγγελεύς δέν έπρόφρασε να τῇ διακοινώσῃ ένεκα της παραιτήσεώς της.

Το ατμοκίνητον και ο Υπουργός δέν έπέστρεψεν εις Αθήνας μετά τρεῖς ήμέρας, ως ισχυρίζουν, έπειδή τῳ έγράφη εκείθεν να μείνῃ έως ου έλθῃ ο Βασιλεύς. Δέν άνεχώρησε δε άμέσως ή Καρτερία μετὰ την έλευσιν του Βασιλέως πρώτον διότι έμελλε να πεμφθῇ εις Ζάκυνθον ίνα φέρῃ ξυλείαν, έπειδή εις άσυνείδητος πλοίαρχος Κεφαλλήν εΐχτησε ναύλον 360 ταλλήρων, υπό τον όρον να σύρῃ το πλοϊόν του ή «Όμόνια», και διότι εκρήθη άναγκαία ή διαμονή του Υπουργού όλίγας ήμέρας μετά την αναχώρισιν του Βασιλέως.

Λέγετε ότι ή Βουλή έπεψήφισεν 100 χιλ. δραχμάς. Δέν έφροντίσατε όμως να μάθῃτε ποῶς έπέμφθησαν εις τον Υπουργόν. Σας λέγομεν ήμεῖς. Τῳ έπέμφθησαν μόνον διά του Βασιλέως 50 χιλιάδες, εκ των οποίων μίρος έδόθη προς τον Κ. Μεταξά, ύπασπιστήν του Βασιλέως μεταβάντα καθῳ μηχανικόν, εις Ζάκυνθον προς άγοράν ξυλικής, και έτερον έξοδεύθη εις άγοράν κεραμίδιων. Εάν δε θέλετε και ακριβεστέρην σημείωσιν των όσων χορηγῶν ο Υπουργός παρέλαβε και πῶς τα εξώδυσεν δυνάμεθα ως έγγιστα να σας δώσωμεν ήμεῖς, λογαριασθόν, διότι ούδέποτε θέλομεν σας επιτρέψαι να άφινετε ύπονοίας κατά άτομικῳ φίλου μας και συναγωνιστοῦ μας.

Εις τας άλλας συκοφαντίας σας δέν σας δίδομεν άπάντησιν, διότι ούδεις νόμος απαγορεύει τοις άδελφοίς Ζακυνθίοις να έλθωσιν, ίνα ίδωσι την δυστυχίαν μας και την καταστροφήν μας.

Περιμένομεν τας έπομένας επιθέσεις σας κατά του Υπουργού του αγαπήσαντος ύμās και την πατρίδα μας, να τας άνασκευάσωμεν, προς τιμήν της Κεφαλληνίας, ίνα μη θεωρηθῇ αύτη άγνώμων προς τους φίλους της, και μη άποθαρρυνθῶσι διότι οι κίνδυνοι, οι θυσιασταί και ή άγάπη των άνταμειβονται διατιοῦτοῦ νομίσματος.

Ενῳ ο Βασιλεύς ήλθεν ένταύθα, ίνα ίδῇ ίδιαις όμμασι την δυστυχίαν μας και ενῳ έπρεπε να παύσῃ και κοιμισθῇ, και φιλοδοξίαι, και έριδες, ως έπραξεν ο λαός, τηρώ την μεγαλητέραν τάξιν, ποσόν τι εύάριθμον ατόμων εκραυγόντων προς τον Βασιλέα. Κάτω ο Νουάρης, ζήτω ο Δήμαρχος Κ. Βινιέρτος. Τούτο, καθῳ πληροφορούμεθα κατελύτησεν όχι μόνον τον Βασιλέα, αλλά και αποδοκιμάσας την δηλώσιν, έξεφράσθη λίαν ειρηνικώς ύπέρ του Νομάρχου, Αγορεύων διατι ή δημοκρατική εφημερίς δέν ούκ έπρεπε περί μέτρων προς σωτηρίαν της Κεφαλληνίας διατι εσιώπητε τοῦτο και άλλα πολλά και πλείστα άξια έπιδοκιμασίας επικρίσεως ή κατακρίσεως. Ίσως εσιώπησε ταύτα διότι άγνοεί ποῶς μέτρα δύναται να δῇ καταλληλότερα διότι δέν θέλει να πικράνῃ τον Κ. Βινιέρην, και διότι εκόλλησεν όπισθεν της ούρας του Δημάρχου Κ. Βινιέρτου, άφῳ τοσαύτα διέτρεξαν μερὰν αυτών, έλπίζονσα προσερχῆς εκλογάς εις το κοινόν τοῦ παραιτηθέντος Κ. Φωκά.

Επληροφορήθημεν μετά θετικότητος, ότι κῆπος τις του Κ. Ιωάννου Γερουλάνου κείμενος πλησίον του χωρίου Δελλαπορτάτα εσχίσθη τριγωνικῶς από της μιᾶς άρας μέχρι της άλλης, ότι το σχίσμα τούτο εἶναι λίαν βαθύ, υπό το όποϊόν άκούεται μυχθμός, και ότι πλησίον του χωρίου Ίλάρους εγένετο έτερον σχίσμα, εΐξάγων ύδωρ θειούχον.

Οι σεισμοί από της Τετάρτης μέχρι σήμεραν εξακολουθοῦσιν έν μικροτέρῳ μὲν αριθμῳ άλλα δυνατώτερος ή των πρώην 15 ήμερών.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Πλησίον της Πλατείας του Ωρολογίου πωλείται
ΑΙΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ
Τῇ 18 Ιανουαρίου 1897

Ι. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ο Υπεύθυνος Έκδότης ΚΟΣΜΑΣ ΒΛΑΧΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤ. ΠΟΛΛΑΝΗ.